

Švýcaři mají před Čechy respekt, tvrdí Vratislav Lokvenc

FOTO: ARCHIV HN

Čtyřiatřicetiletý Vratislav Lokvenc se zařadil mezi osobnosti českého fotbalu. Ve druhé polovině devadesátých let získal pět titulů se Spartou, v roce 2000 o něj projevil zájem německý Kaiserslautern, potom Bochum, rakouský Salzburg a letos na jaře hostoval v Basileji. V dresu národního mužstva sehrál 74 zápasů a vstřelil v nich 14 gólů. Zúčastnil se mistrovství Evropy v roce 2000 v Belgii a Nizozemsku i mistrovství světa před dvěma lety v Německu.

IN Je ve Švýcarsku podobná euforie před mistrovstvím Evropy jako v Rakousku?

To se nedá srovnat. Zatímco v celém Rakousku se o Euru mluvilo už loni na podzim, tak konkrétně Basilej, přestože je nejfotbalovějším švýcarským městem, žila až do 10. května nejvyšší domácí soutěží. Ve hře bylo totiž prvenství v lize i v poháru a obojí se nám nakonec podařilo získat. Národní mužstvo je v té době moc nezajímalo.

IN Chcete říci, že o Euro nejví odpovídající zájem ani jeho organizátoři?

To ne, podpora Eura od vládních představitelů a mnoha různých špičkových organizací je viditelná. Například v Curychu byl postaven nový, moderní stadion a nemalé úpravy má i basilejský stánek, rozšířený na kapacitu 42 tisíc diváků. Některé plochy se dočkají nové trávy. Celý květen pak probíhají zkušební manévry bezpečnostních složek a hasičů.

IN Čím se Švýcarsko liší od Rakouska?

Jeho fanoušci nejsou zdaleka tak temperamentní. A to už je nechci srovnávat s německými, kteří v daleko menším počtu při

nedávném utkání i švýcarské skalní fandby překřičeli. V obchodech už lze koupit různá trička, čepice a další suvenýry, ale zahraniční návštěvníky asi překvapí, že sice budou moci platit eury, ale nazpět dostanou franky. A kdo přijede do Basileje autem, musí ho zaparkovat kilometr od stadionu a zbytek cesty dojít pěšky nebo dojet tramvají.

IN Jaká je nálada kolem reprezentačního mužstva, které zahájí šampionát právě s českým týmem?

Po čtyřech porážkách za sebou si Švýcaři zvedli značně pošramocené sebevědomí výhrou 2:0 nad Slovenskem. Přitom si vypracovali ještě řadu dalších šancí, ale výborně chytajícího Muchu už nepřekonali. O jejich zlepšený výkon se postaral i výborný střelec Frei, který už v dresu s helvetským křížem nastřílel 33 gólů a na jedinou branku se přiblížil historicky rekordním trefám Abegglena. Tento útočník Borussia Dortmund se však před rokem těžce zranil a po dvou operacích kyčle a lýtky se na hřiště vrátil až v lednu. Do náznaků šance se dostával i při nedávném čtyřgólovém debaklu Švýcarů od Němců. A tak není vyloučeno, že do šampionátu se může dostat do dobré formy.

IN Hovoří se už o blížícím se utkání s Českou republikou?

Ano, po skončení ligové euforie se začalo mluvit i o Euru a hlavně o zahajovacím duelu v Basileji. Švýcaři nás pozorně sledují, přiznávají nervozitu i respekt vůči českému mužstvu, ale zároveň upozorňují, že každý zápas začíná za stavu 0:0, a na hřišti může být všechno jinak. Spoléhají na to, že na domácí půdě se každý fotbalista vybičuje ke skvělému výkonu. Fanoušci je určitě poženou do ofenzivy a mimořádnou podporu budou mít hlavně čtyři fotbalisté z mistrovského basilejského týmu.

IN Jaký je váš názor na souboj Švýcarsko – Česko a vůbec celkové dění ve skupině?

Cílem obou týmů je postup ze základní skupiny mezi osm nejlepších. Myslím si, že hodně napoví právě hned úvodní střetnutí, které dokonce považuji za klíčové. Vítěz by si výrazně pootevřel dveře do čtvrtfinále, naopak poraženému by zůstala jen malá naděje. Porazit potom Portugalce i Turky se mi pro obě mužstva jeví jako málo pravděpodobné. ■

JAROSLAV PEŠTA